

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA

PROCES-VERBAL
PRIVIND
DEZBATEREA PUBLICĂ
DIN 26 IULIE 2007

La dezbateră publică desfășurată în data de 26 iulie 2007, în Sala de Consiliu a Primăriei Municipiului Timișoara, au participat reprezentanți ai Serviciului Salubritate, Biroului Relații Publice, ai S.C. Retim S.A., S.C. ADP S.A, ai consiliului consultativ de cartier Steaua-Fratelia, mass-media locale, cetățeni. La dezbateră au participat circa 30 de persoane. Întâlnirea s-a desfășurat pe parcursul a 75 minute, începând cu ora 17.

Ordinea de zi

1. Proiect de hotărâre privind concesionarea prin atribuire directă a unor suprafețe de teren către S.C. Retim S.A. și către S.C. Administrarea Domeniului Public S.A.

Adrian Schiffbeck: „Bună seara, bine v-am găsit la această dezbateră publică. Numele meu este Adrian Schiffbeck și reprezint Biroul de Relații Publice al Primăriei. Cererea de a se organiza dezbateră ne-a fost adresată de către cetățenii din consiliul consultativ de cartier Steaua-Fratelia și ea se va referi la un proiect de hotărâre privind atribuirea unor terenuri prin concesiune directă către Retim și ADP în vederea construirii unor obiective la ieșirea din Timișoara pe Calea Șagului. În același timp, dorim să facem și o prezentare mai detaliată a acestor obiective – tot la solicitarea cetățenilor, cât și pentru a lămurii unele aspecte care poate sunt neclare cu privire la viitoarea stație de sortare a deșeurilor și celelalte construcții care urmează să fie făcute. O să îi rog pe colegii mei de la Serviciul Salubritate și de la Retim să vă facă această prezentare, după care așteptăm întrebările dvs. Mulțumesc”.

Adrian Pușcaș: „Bună seara – sunt șeful Serviciului de Salubritate. Intenționăm să realizăm o stație de sortare – unica de acest gen din regiunea de vest și cred că prima în Timișoara. Este vorba de o investiție de 1,2 milioane de euro. Este necesară pt comunitate, pt rezolvarea sortării deșeurilor și valorificării lor. Colegii de la Retim au pregătit un material care va fi prezentat de directorul tehnic al societății”.

Florin Cepănariu: „Aș vrea să vă spun cum s-a ajuns la această stație și de ce este ea necesară. O dată cu aderarea României la UE, trebuie să îndeplinim cerințele europene cu privire la gestiunea deșeurilor. Pt aceasta, s-a încheiat un memorandum în 2004 în care s-au stabilit intervalele de timp în care se închid toate depozitele de deșuri ce deservește municipiile din România. Depozitul de la Parța-Șag se va închide în 2009. În vederea neutralizării deșeurilor se va construi o deponie regională, în dreptul localității Șanovița, pe teritoriul comunei Ghizela. Desigur, acest nou depozit construit conform normelor europene încubă o investiție deosebită. Pt cetățenii Timișoarei, deschiderea deponiei la peste 45 km va avea un impact deosebit, pecuniar. Dacă acum neutralizarea unei tone costă aprox. 6 euro, în condițiile în care distanța la deponie este de aprox. 16 km – depozitul de la Ghizela este la 45 km și neutralizarea deșeurilor acolo va costa cel puțin 18 euro pe tonă. Suntem conștienți că cetățenii nu pot susține complet acest efort pe care va trebui să îl facem fiecare. Va trebui să minimalizăm cantitățile de deșuri, astfel încât prețul prestației făcute acum de Retim să nu crească semnificativ. Altfel ajungem ca la Arad, unde vechiul depozit s-a închis, s-a creat un nou depozit, la care distanța medie este de aprox. 12 km față de municipiu, dar spre deosebire de timișorean, care plătește 2,90 lei+TVA pt ridicarea deșeurilor menajere, arădeanul plătește peste 7 lei. Sigur că minimalizarea deșeurilor nu se poate face decât la standarde europene, și va trebui să se respecte normele europene de protecție a mediului. Am să vă fac o scurtă prezentare a locației și a stației – procesul tehnologic, modul în care se va lucra și unele detalii tehnice. Dacă sunt întrebări, vă voi răspunde, în măsura în care pot. În prezent nu este în România o piață stabilă a deșeurilor recuperabile. Dar orice metodă prin care reușim să minimalizăm cu bani mai puțini cantitatea transportată la Ghizela nu poate avea decât un impact pozitiv asupra cetățeanului. Stația este localizată în imediata vecinătate a incineratorului de deșuri menajere, de pe strada Energiei 3. Acest teren pe care îl vedeți este impropriu oricăror alte construcții, pt că a funcționat până în 1991 fosta groapă de gunoi a orașului. Incineratorul l-am oprit, a cărui construcție a început în 1988 – era făcut pe tehnologie veche, cu temperaturi scăzute de ardere, și mutam poluarea în aer, de la sol, ceea ce era mult mai grav. Pt

eliminarea dioxinelor, temperatura de descompunere este la aprox. 1150 grade. Aceasta este linia tehnologică a stației de sortare, care este închisă într-o construcție metalică și este complet sub depresiune. Deci este o instalație care va fi ventilată de un exhaustor și va crea o depresiune în interiorul stației, astfel încât praful și eventualele mirosuri să nu poată ieși afară. Aici se deversează reziduurile, preluate apoi de o bandă, sunt îndepărtate fracțiunile metalice – apoi un ciur rotativ. Hala este de 100 m/30 m și înălțimea de circa 10 m. Ea va prelucra anual circa 40.000 t de deșeuri din cele 120.000 cât produce Timișoara. Este un buncăr de preluare cu platformă, în care reziduurile sunt preluate pe o bandă, trecute printr-un câmp magnetic și electrostatic, unde se separă părțile metalice, apoi ciurul rotativ unde fracțiunea fină este îndepărtată – după aceea se trece într-o cameră de sortare, iar reziduurile rămase sunt trecute în containere etanșe și evacuate. Frația biodegradabilă nu poate fi neutralizată deocamdată. Acesta este ciurul rotativ. Este complet închis – are o instalație de exhaustare din nou. Aici este locul în care metalele neferoase sunt separate. Acesta este interiorul ciurului. Datorită depresiunii create, materialele reciclabile ușoare efectiv se lipesc pe acest ciur. Aici este instalația de evacuare a reziduurilor fine. Aici este electromagnetul cu o bandă – materialul feros este atras de electromagnet, care îl deversează în locul de colectare. Aici se adună materialele ieșite din câmpul electrostatic. Același lucru aici. Asta e banda de evacuare a materialului feros. Reziduurile ajung într-o cabină de sortare, complet izolată, a doua izolație față de mediul exterior. Acesta este interiorul cabinei. Pe acestea sunt posturi de lucru – aici se selectează pe categorii materialul rezultat. Este în interior – cabina este complet izolată, având climatizare, ventilație și tot ce incubă un ambient care să nu periclitizeze sănătatea oamenilor. Din stația de sortare, materialele cad în aceste buncăre etanșe și care presează în baloți, care sunt evacuați. Fiecare post de lucru este prevăzut cu un astfel de exhaustor praf și mirosuri dacă vreți, local. Aceasta este instalația de filtrare a prafului, cu un filtru de cărbune pt îndepărtarea eventualelor mirosuri. Aici se deversează deșeurile biodegradabile. Dacă aveți întrebări – vi-am făcut o prezentare f. succintă”.

Inge Kron: „M-ar interesa, deșeurile când vin la stație, unde se depozitează până ajung pe banda de sortare, și după aceea – reziduurile care rezultă presupun că se duc la Ghizela, dar unde se depozitează până la prelucrare?”

Florin Cepănariu: „Aici nu va fi un depozit de deșeuri. Cele care ajung la stație sunt depozitate în interiorul construcției metalice, depresurizată de instalația de exhaustare. Există un buncăr de primire a deșeurilor, în interiorul instalației. Stația prelucrează 40.000 de t de gunoi anual. Reziduurile care ajung aici sunt de natura deșeurilor rezultate din colectarea duală pe care am început-o și din activităților comerciale – nu este f. mult biodegradabil. Industria timișoreană produce cam 40% din cele 120.000 de tone de deșeuri anual. Restul de 60% îl produc cetățenii. În urma boom-ului industrial, cantitatea de reziduuri industriale este în creștere cu 5-10% pe an, tinzând să depășească deja cele menajere. Colectarea duală am introdus-o pt că încet, și ei în țările occidentale renunță la acea colectare f. elaborată direct de la producător. Este vorba de cele șase fracțiuni – biodegradabil, hârtie, plastic, gazon, sticlă, pe culori ș.a.m.d. S-a ajuns la concluzia că colectarea f. elaborată este mai poluantă decât cea duală. Cu pubelă uscată, în care intră materialele reciclate, și cu pubelă umedă, unde intră cele biodegradabile. Pt că pt fiecare fracțiune de material recuperabil trebuie să treacă câte un mijloc auto, poluează mult. Al doilea aspect, indiferent cât de bine intenționat este cetățeanul, acest material reciclabil tot trebuie trecut printr-o stație de sortare, și atunci decât să folosim mijloace de transport în mod excesiv, care poluează atmosfera, mai bine folosim energie electrică într-o stație care este mai puțin poluantă”.

Inge Kron: „Cu această ventilație, referitor la degajarea mirosurilor, într-adevăr va funcționa așa de perfect să nu simțim nimic?”

Florin Cepănariu: „Instalația este adusă din Germania, proiectată acolo. Dacă acolo funcționează, înseamnă că va funcționa și aici”.

Inge Kron: „Da, dar mă gândesc că acolo stația nu e așa de aproape de așezămintele oamenilor”.

Florin Cepănariu: „În centrul orașului Monaco funcționează o stație de sortare și un incinerator și nimeni nu are nimic de obiectat. Este un oraș de elită. Dacă locuiți în zonă – și vă pot înțelege – aveți unele îndoieli și ați putea trăi chiar un sentiment de frustrare vizavi de faptul că stația este relativ apropiată de dvs. Vreau să spun că distanța minimă față de primele obiective industriale, respectiv fosta

IATSA 2 este de aproximativ 500 m, iar față de primele zone rezidențiale, deci față de prima casă locuită în zonă, distanța este de 980 m, distanța minimă. Până la blocurile din zona Steaua este de 1200 – 1300 m”.

Inge Kron: „Eu vă cred, panica...”

Florin Cepănariu: „Mult mai poluant, trebuie să rețineți, și mult mai aproape de fereastra dvs, este incineratorul de la Pro Air Clean”.

Inge Kron: „Este adevărat, dar eu mă gândesc și la CET, și la betoanele care sunt acolo, suntem poluați de nu se mai poate. Toate obiectivele se fac la noi în zonă – ar trebui să ne înțelegeți această teamă”.

Florin Cepănariu: „La fel de bine cum am oprit incineratorul, putem opri stația când nu se încadrează în normele europene. Nimeni nu te iartă – au oprit ei Arpechim, nu opresc o necăjită stație de sortare? Trebuie să avem tehnologii curate, și chiar dacă este o asemenea stație relativ aproape, este o necesitate. Dacă nu luăm măsuri de minimalizare a reziduurilor care ajung la groapa de la Ghizela, ajungem la peste 8 lei pe cap de locuitor pe lună. Problema nu e prețul, ci cine îl plătește”.

Horațiu Bălăban: „Problema ar fi pe sănătatea locuitorilor din zona Steaua”.

Florin Cepănariu: „Din punctul nostru de vedere și al modului în care se va construi și va funcționa stația, nu cred că există o problemă”.

Horațiu Bălăban: „Nu suntem împotriva stației și a tehnologiei, noi credem că este prea aproape de zona noastră. Dați-mi voie să nu am încredere în proiect”.

Florin Cepănariu: „Puteți avea orice fel de opinie. Am venit să vă lămuresc cu argumente tehnice, și nu pe crezut, ci pe tehnologie, că asta este situația. Fiecare poate crede ce vrea”.

Horațiu Bălăban: „De ce nu se poate face mai departe, să dea Primăria la schimb terenuri, de ce trebuie aici aproape? Am înțeles că mașinile Retim nu trebuie să consume atâta motorină, să nu meargă atât ca să scădem prețul. Dar să meargă puțin mai departe, dincolo de Colterm, undeva la șoseaua de centură. În ce oraș din România există așa ceva și funcționează, la o distanță atât de mică de zone locuite?”

Florin Cepănariu: „Nu există așa ceva în România”.

Horațiu Bălăban: „Există la groapa Glina o stație de sortare care e un dezastru”.

Florin Cepănariu: „Asta nu e stația de sortare de la groapa Glina, făcută în tehnologia anilor `80 și care nu respectă nici un fel de normă de poluare. Există stații de sortare în România, dar nu de genul acesta. Dvs trebuie să înțelegeți că hala va fi de 10 m înaltă și 100/37 m lungime/lățime, tocmai pt a putea fi depresurizată și a nu lăsa nimic să iasă afară”.

Horațiu Bălăban: „Am văzut, ne-ați prezentat-o ca pe o navetă spațială depresurizată”.

Florin Cepănariu: „Nu e o navetă spațială, este o stație de sortare. Așa cum se practică în lumea civilizată oriunde”.

Inge Kron: „Ce se va întâmpla cu vehiculele nefolosite, cum se vor depozita?”

Florin Cepănariu: „Există pe lângă platformă – nu sunt direct implicat, dar după știința mea, lângă platforma stației de epurare este un teren unde se vor depozita temporar vehiculele abandonate pe domeniul public. Sigur că această activitate pe platformă va fi reglementată conform normelor europene, fiindcă nimeni nu-ți mai dă acord de mediu dacă faci altceva decât se practică dincolo. Timpul de staționare a autovehicule va fi de maxim 2 luni pt o mașină. Se ia vehiculul abandonat, se caută proprietarul – vii să îl iei să îl duci, dacă nu fie se trimite la un reciclator, fie se vinde la licitație, funcție de starea mașinii. Nu cred că este o activitate care să vă îngrijoreze. La un moment dat, și Retim, care practică ridicările auto, adică a mașinilor care parchează ilegal, a fost invitat să participe la această licitație. Ne-am făcut un studiu economic și am ajuns la concluzia că nu rentează – pt că dacă va fi un boom de 4-5 luni, un an, în care se vor lua mașinile, după aceea nu mai ai ce să iei. Pt că va lua cineva mașinile abandonate din `90 încoace, care au trecut 17 ani și s-au adunat. Dar după un an după ce le-ai luat sunt tot mai puține. Din punct de vedere al Retim, nu a rentat o asemenea investiție. Vreau să vă spun sincer, tot din punct de vedere economic, Retim are cea mai ingrată poziție, pt că va fi pus între cetățean și operatorul depozitului de deșeuri. V-am spus, poți să pui orice preț, nu e prost acela care cere, ci acela care cumpără, nu? Atunci dacă cetățeanul nu poate să plătească această prestație a Retim, pe care noi am încercat să o păstrăm cât mai jos, acela de la depozitul de reziduuri va pune bariera și va spune nu intra

aici. Atunci ca eu să pot păstra serviciul, trebuie să găsec metode de a ține acest preț cât mai scăzut. Această stație, din punct de vedere economic, dat fiind că nu este încă o piață a materialelor refolosibile – probabil că ea va exista în următorii ani – nu este economică, dar eliminarea unei tone de deșeuri aici va costa șase euro, nu 18 euro, plus transportul până la Ghizela”.

Inge Kron: „Așa este. Mai am o întrebare. Probabil că nu ține exact de dvs, dar mă gândesc că trecând peste pod, se vede toată panorama – s-au gândit arhitecții cum va arăta depozitul de fiare vechi? Aș planta să zicem o perdea de pomi, cinci – șase rânduri, ca să nu se vadă așa de urât deșeurile metalice. Mă refer la mașinile abandonate”.

Florin Cepănariu: „Ceea ce facem vizavi de stația de sortare se va face și vizavi de locul de depozitare a deșeurilor. Rolul acestor dezbateri nu este doar să vă dați consimțământul neapărat, dar puteți condiționa crearea prin realizarea acestei perdele vegetale. Este un lucru minimal pe care îl puteți pretinde”.

Inge Kron: „Tare aș propune așa ceva – să se planteze pomi, dacă se va putea în incinta aceste stații. M-am gândit și la un fel de pădurice cum este pe Girocului. Aici arhitecții ar trebui să gândească”.

Florin Cepănariu: „Sigur, dvs puteți cere; perimetrul în care este discuția - până în '91 porțiunea de aici a fost groapa de gunoi a orașului. S-au făcut niște cheltuieli de re-cultivare, a fost un incendiu aici – ar trebui găsite specii de arbori care să poată rezista acestor condiții mai vitrege. Zona nu poate fi destinată construcțiilor de locuințe și industriale. Singurul lucru, este o astfel de asanare; Optica de pe Calea Buziașului a fost construită pe groapa de gunoi de la Ciarda. Atunci nu existau astfel de măsuri care sunt acum. Acum nimeni n-ar da voie aici să se construiască”.

Liviu Barbu: „Terenul care este afectat unor asemenea construcții ține de Primăria Timișoara, dar restul ține de zona privată. Și țin o parte de Primărie, o parte de Primăria Giroc, de intravilanul Chișodei. Trebuie găsită o soluție de compromis cu privații, care nu vor să renunțe de bună voie la teren pt a materializa o asemenea idee, și pe de altă parte cu cele două municipalități. Primăria de la Giroc nu prea agreează un mod de colaborare cu Primăria Timișoara, fiindcă își văd periclitate niște interese, se văd amenințați, se văd înghițiți într-o perspectivă imediată a timpului, înglobați într-o structură metropolitană uriașă și își pierd niște prerogative. Deci trebuie să înțelegeți toate aceste lucruri. Pe de altă parte, această zonă este o imensă groapă de gunoi, și a cărei asanare presupune cheltuieli mai mult decât acceptabile. Aici trebuie găsită o formulă la care să achieseze toată lumea – și cetățeni, și Primărie, și instituțiile care fac parte din zonă. Doamna a propus un proiect la un moment dat. Unde să planteze pădure, pe terenul meu? Eu nu o să fiu de acord cu chestiunea asta”.

Inge Kron: „Așa cum s-a găsit acest teren pt a se executa acest lucru, consider că trebuie găsită o variantă care să ne mulțumească și pe noi cetățenii”.

Liviu Barbu: „E corect, dar vi-am spus care sunt impedimentele pt așa ceva. Și eu stau în acest oraș și nu mi-e totuna cum arată porțiunea respectivă”.

Florin Cepănariu: „Ceea ce dvs ați propus vizavi de perdeaua vegetală noi o să consemnăm în procesul-verbal și în mod cert, cel puțin pt stația de sortare o vom crea”.

Inge Kron: „Mulțumesc mult”.

Avram Jecu Aurel: „Cât din suprafața totală a terenului va fi ocupat de clădirea construită și cât va putea fi plantat cu pomi? Unde se vor planta copacii? Și cât din suprafața totală de două hectare și jumătate este teren privat și cât ține de Primărie?”

Florin Cepănariu: „După normele europene, stația se poate amplasa la 500 m de la prima locuință, nu de la primul obiectiv industrial. Este vorba de zone rezidențiale. Nu o să mergem la 500 m, pt că trebuie să luăm marja de siguranță, pt că și legislația europeană este în continuă schimbare... Cu asta n-am venit pregătit, cert este că Retim va avea două hectare și jumătate, din care doamna a propus o perdea vegetală – o să vorbim și cu specialiștii, pt că eu sunt specialist în gunoaie și în mecanică, și o să vedem ce specii de arbori și ce necesită o asemenea perdea vegetală. Dar acolo unde merg 1,2 milioane de euro, probabil că mai merg 30.000 de euro pt asta. Discutăm și...”.

Adrian Pușcaș: „Referitor la mașinile abandonate, spuneți doamnă că va fi o imagine de fiare vechi. Vă spun că activitatea se desfășoară după o procedură legală. Depozitarea vehiculelor abandonate se face temporar, pt că legea nu-ți permite să le ții acolo. Ulterior, aceste mașini ori iau drumul unor unități de

recuperare a fierului vechi, ori și-l ridică proprietarul. Vine și plătește pt el și-l duce înapoi acasă. La nivelul municipiului Timișoara avem inventariate circa 1000 de vehicule abandonate sau fără stăpân. În decurs de cel mult doi ani de zile, situația va fi stăpânită. Vor fi cazuri izolate doar. Se dă un anunț, se publică, prin dispoziție a primarului, cel care are dreptul să o revendice poate să o facă. Dacă nu vrea să plătească taxele și să o ia acasă, se valorifică potrivit legislației în vigoare – se predă la unitatea de reciclare a materialelor re folosibile. Activitatea trebuie pornită, ca să putem scăpa de ele. Este nebunie în Timișoara - stau boschetari, le găsești te miri unde. Ne împiedică pe noi să facem diverse activități – împiedică circulația. Asta se termină în circa doi ani de zile”.

Elena Filep: „Sunt tot din comitetul acesta de administrare Fratelia – Steaua. Am înțeles că faceți depozitul ca la hingheri – cine își ia câinele, bine, care nu, a plecat, îl eutanasiați. Zona Steaua este una destul de poluată fonic – este drum internațional, cale ferată, este zgomot. În ce măsură un depozit metalic poate fi izolat fonic, astfel încât să nu se mai pluseze la zgomot?”

Florin Cepănariu: „Este vorba de stația de sortare. Există norme – nu am acum proiectul, care e făcut în Germania - Retim este cu capital jumătate german - va trebui să respecte normele de poluare fonică. Nu pot să vă spun câți decibeli este maxim, dar îmi puteți da un nr de telefon și o să consult proiectul și vă pot informa. Fonic nu va afecta, mai mult o înțeleg pe doamna care se gândește la mirosuri. Totul este electric, se desfășoară într-o încăpere închisă”.

Adrian Pușcaș: „Prin autorizația de mediu care o să o primească Retim pt a pune în funcțiune stația sunt stabiliți și parametrii în care trebuie să se încadreze referitor la poluare – la aer, apă, toți parametrii. Aceștia vor fi monitorizați de Agenția de Protecție a Mediului, Garda de Mediu, care oricât am crede noi că nu ne mai sperie, nu cădem la nici o înțelegere - nu ai respectat, la revedere. Noi, Primăria Timișoara, suntem controlați de aceste organe. Plătim amenzi”.

Florin Cepănariu: „Ce facem noi acum este o dezbatere. Stația va trebui să obțină un acord de mediu, care se acordă inclusiv făcând un studiu de impact, care nu poate fi făcut decât de o firmă specializată, autorizată de Ministerul Mediului. În mod cert stația nu va primi autorizație de construire dacă prin proiect și prin angajament nu se stabilesc parametrii legislației. Urmează a fi închisă oricând nu respectă parametrii inițiali. Și pt noi a fost greu să luăm hotărârea de a construi stația aici. Ne-am speriat că ea fiind situată pe o groapă veche de gunoi, am putea fi acuzați că am infestat terenul. Am luat legătura cu Agenția de Protecție a Mediului și am început să facem măsurători ale terenului și a locației respective, pe care le depunem prin firme specializate la AJPM și care vor fi comparate cu ceea ce se va întâmpla după funcționare. Nu ne-a fost ușor să acceptăm un asemenea risc - asta este. Deocamdată, un loc ca să punem stația, în care să nu intrăm în sfera privatului, a fost f. greu să găsim. Municipality s-a gândit să îl amplaseze aici pt că a fost o groapă de gunoi care nu mai poate fi valorificată altfel, cu toate că nu întreg perimetrul este al Primăriei. Sunt și oameni care dețin teren acolo”.

Paul Vasile: „Referitor la situația în care stația intră într-o avarie, ce se întâmplă cu deșeurile care vin continuu spre stație? Această stație poate absorbi în flux continuu ce cantitate de deșeuri?”

Florin Cepănariu: „40.000 de tone pe an. În regim de lucru de 16 ore”.

Paul Vasile: „Există o singură bandă pe care se lucrează”.

Florin Cepănariu: „Autospecialele care vin acolo și merg spre rampa Parța sunt auto-compactoare – cele care cară gunoiul în stare compactată, în mod cert nu-l vor descărca acolo, pt că nu au unde. În mod cert, în acest moment în care se întâmplă o avarie, vor lua drumul noului deponeu, la Ghizela, ce să facă altceva?”

Adrian Pușcaș: „Este de reținut că nu toate deșeurile ajung acolo, doar cele colectate în a doua pubelă. Cele reciclabile ajung la stație – nu toate dintr-o pubelă. Doar cele uscate, care au valoare. Nu toate zoaiele”.

Florin Cepănariu: „Din cele 120 – 130.000 de tone cât estimăm că va produce Timișoara la anul sau peste doi ani, stația prelucrează 40.000 de tone. Frația este destinată acestei stații. Fiecare asociație de proprietari va primi gratis o pubelă și va pune materiale uscate – sticlă carton, ziare, pet ș.a.m.d. În primul rând aceste vor ajunge la stația de sortare, apoi reziduurile din marile magazine și centre comerciale. Apoi, din servicii de administrație – pt că nimeni nu e nebun să sorteze un gunoi menajer cât nu ai ce face

încă cu fracția biodegradabilă. În primul rând vor fi materiale din pubela uscată și de la agenți economici. Ține de disciplina noastră de cetățean modul în care va funcționa stația. Dacă noi am implementat – vreau ca discuția să fie sinceră – dacă în zona Cetate și Tipografilor colectarea duală a fost extraordinară și am ajuns să colectăm din zona Cetate peste 50-60.000 de tone lunar, de material reciclabil în prima lună, iar rata de extracție a materialelor din această pubelă uscată era de peste 85%, vreau să vă spun că în Circumvalațiunii aproape că este un fiasco. Sunt mai puțin disciplinați – acolo este între 65-70% rata de colectare – înseamnă că cineva intenționat confundă pubela pe care o punem la dispoziție gratis și pune coji de cartofi, alte materiale biodegradabile. Pt că nu suntem nebuni să consumăm energie, să trecem totul. Există stații care desfac biodegradabil, care merge în alte părți, unde se fac amelioratori agricoli, acel compost. În România nu funcționează încă acest sistem și nici în alte părți. În Occident acțiunile coercitive sunt mai drastice și mai consecvent aplicate”.

Paul Vasile: „Noi locuim la podul din Șagului. Există praf, poluare fonică – autovehiculele care vor trece prin fața ferestrelor noastre, pt că nu avem vegetație care să ne protejeze, sigur că pe pod va trebui să se pună niște panouri – și aș dori să se ia în considerare această problemă. Referitor la situația în care ați explicat că nu vor fi degajate în atmosferă poluanți cu privire la miros... ce se întâmplă, noi avem o experiență cu fabrica Continental, unde nu se schimbă filtrele la timp, se simte un miros extraordinar de acolo atunci când plafonul de nori este f. jos. Ne punem întrebarea dacă cineva poate să îi oprească sau i-a oprit – iar în situația dvs, dacă nu înlocuiți filtrele la timp, cine vă poate opri?”

Florin Cepănariu: „Am avut o emisiune la TV, acum două săptămâni – după știința mea, de un an de zile firma Continental nu mai are acord de mediu. Problema este că nu au acordul pt că nu au depus bilanțul 2 de mediu, ce trebuie să depunem noi acum. Dacă până la sfârșitul lunii septembrie – ultimul termen acordat de Garda de Mediu firmei Continental – dacă nu se va depune și nu se va conforma, probabil că se va închide. Vi-am spus ceea ce știu. Nu se poate face o situație paralelă între Continental și stația de sortare – la timpul când a fost construită fabrica aceasta erau alte cerințe legislative, mult mai largi și mai îngăduitoare. Apoi, ceea ce se naște ca miros și ca poluant la Continental în urma procesului de vulcanizare nu se naște într-o stație de sortare în mod cert. Ce se naște acolo este în urma unui proces la câteva sute de grade - este altă toxicitate decât ce se întâmplă la temperatura modului ambiant”.

Aurelia Popescu: „La această stație se sortează doar gunoaiile din Timișoara? Dacă noi locuitorii nu suntem de acord, ce o să faceți dvs?”

Florin Cepănariu: „Atâta timp cât Timișoara produce de trei ori mai multe deșeuri... deșeurile procesate în stația de sortare sunt de trei ori mai puține decât produce municipiul Timișoara, desigur că nu vor fi aduse și din altă parte. Iar dacă dvs vă dați sau nu vă dați acordul, suntem obligați legal să reluăm discuția cu dvs sau cu cetățenii orașului, să facem un sondaj de opinie, împreună cu AJPM, vizavi de toți cetățenii. Dvs sunteți reprezentanții lor”.

Adrian Schiffbeck: „Deci acum se face un proces-verbal cu tot ce s-a discutat, și acest act merge la Consiliul Local. Împreună cu proiectul de hotărâre la care am făcut referire la început. Consiliul Local își dă sau nu acordul, în funcție de ambele părți implicate, ca să zic așa. Dânșii sunt cei care decid. Pe de altă parte, aici au fost și păreri pro, și păreri contra. Dar Primăria a făcut o propunere, Consiliul Local o votează sau nu”.

Director Direcția Comunicare,
Violeta Mihalache

Șef Birou Relații Publice
Alina Pintilie

Întocmit,
Adrian Schiffbeck